

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 56. Dissida Erasmus inter & Eppendorsium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæcul. XVI. congregari præcepit, ac paulo post ip-
A.C. 1528. psus eo advenit, simulque sententiam
 promulgavit, qua omnia Duglassi bona
 Regis ærario addicebantur. Re com-
 perta Henricus VIII. Angliæ Rex ad
 Scotiæ Regem suos decernebat Lega-
 tos, qui pacem inter dissidentes con-
 ciliarent; ast illi haud amplius quam
 quinquennales impetrabant inducias,
 quæ etiam Bervici utrinque initæ, ac
 die decima quarta Decembris Anno
 Domini millesimo quingentesimo vige-
 simo octavo firmatæ fuerunt. Præter
 hæc pacta specialis sanciebatur articu-
 lus, quo Duglassenses in Angliam venire,
 permittebantur, ea tamen lege, ut urbes,
 quas in Scotia adhuc possidebant, eo-
 rum Regi redderent; si vero ad Regnum
 reverterentur, ac ibidem tumultus su-
 fcitarent, Henricus hæc damna, perin-
 de ac si a propriis ejus subditis fuissent
 illata, reparare teneretur.

§. LVI.

*Dissidia Erasmus inter & Eppen-
 dorfium.*

Erasm. epist. Ad hæc usque tempora celebris Eras-
53. lib. 30. mus hoc fatum tulit, ut non minus
pag. 19. 40. omnibus, quibus ejus merita plene e-
epist. 46. lib. rant cognita admirationi esset, quam
30. pag. 1633 cavillationibus exponeretur illorum,
 quibus

quibus vel ejus excellentia, vel sentien-
di libertas displicebat. Hanc ob rem
inter ipsum & Eppendorffium recens
exoriebatur controversia. Is erat qui-
dam Germaniæ Nobilis, cujus nomen
forte literato Orbi haud cognitum fuis-
set, nisi per controversiam cum Eras-
mo agitatam inclaruisset: erat autem
hæc contentions occasio. Anno post
Christum natum millesimo quingentesi-
mo vigesimo quarto Udalricus Hutte-
nus inter Poetas longe mordacissimus,
ac nonnisi acerbis facetiis suis clarus
Basileam venit; cum ergo non modo
adversa valetudine sed etiam omnium
rerum inopia premeretur, Erasmo per
Eppendorffium significari fecit, quod ei-
dem colloquendi desiderio flagraret.
Existimabat Erasmus, quod officiosa hac
salutatione aliorum invidiam sibi accer-
feret, imo potius verebatur, ne Hutte-
nus, cum nullibi tuto consisteret, forte
in ejus ædibus domicilium figere quæ-
reret, hinc Eppendorffium rogavit, ut Hut-
tenum quantum posset humanissime indu-
ceret, ne Erasmus inviseret. Primo e-
quidem Huttenus hanc excusationem
æquo ferebat animo, nihilominus varia
Erasmi domum intrandi media tenta-
bat, semper tamen sinistro successu; quo-
circa hanc repulsam indignatus Mulhu-
sium sese recepit; ut vero injuriam ul-

Sæc. XVI.

A.C 1528.

Sæcul. XVI. A C. 1528. cisceretur, libellum maledico admodum calamo conscriptum adversus Erasmus edidit. Nec tamen deerant, qui Hutteni Sarcasmos refellerent; Eppendorffius tamen totus in eo erat, ut Huttenum vindicaret, non sine gravi Erasmi indignatione, qui Nobilem hunc Virum hucusque suos inter amicos numerabat, nec mente sua assequi poterat, quid tandem Eppendorffium ad tuendas Hutteni partes impulisset. Ea igitur agendi ratio Erasmo permolesta accidit, palamque hac de re questus est; verum ejus dolorem nonnulli augebant, cum etiam Eppendorffio narrent, quod Erasmus adversus eum acerbas ad Georgium Saxoniam Ducem literas dedisset. Quamvis quidem hujus accusationis veritas nullo constaret argumento, nihilominus Eppendorffius ira accensus Basileam venit, ut cum Erasmo publice judicio contenderet. Accurrunt utriusque partis amici, qui inter dissidentes pacem conciliare fatagunt. Hos inter præcipui erant Rhenanus & Berusus, quibus utriusque partis querelas excipiendi, litemque sopiendi negotium dabatur. Erant illi in Erasmi ædibus, illucque Eppendorffius accedens, epistolam ab Erasmo ad Ducem fuisse scriptam pertinacius contendebat, quapropter postulabat. I. Ut Eras-

Erasmus ea, quæ scripserat, revocaret. Sæcul. XVI.
A C. 1528.
 II. Eppendorffio librum nuncuparet, in quo læsum illius honorem repararet.
 III. Ad tuendam ejus innocentiam literas Saxonix Duci perscriberet. IV. Denique Erasmus pro injuria, quam Eppendorffius sibi illatam reputabat, pauperibus multæ nomine trecentos aureos penderet, nimirum Basileensibus centum, Argentinensibus vero ducentos. Ad hæc Erasmus respondit, præfatam quidem epistolam nunquam a se fuisse scriptam, si tamen vel calamo vel opere Eppendorffium offendisset, paratum se esse, ut eum datis literis placaret, atque etiam eidem librum inscriberet, ac denique missa ad Saxonix Ducem epistola illius honorem defenderet; de cetero existimare se aiebat, quod longe consultius foret, ut de pecuniis, quas erogaret, nulla omnino mentio fiat, ne ejus adversarius spe lucri litem intentasse videatur. Annuit Eppendorffius primis duobus articulis, quos Erasmus adimplere sponderat, firmiter vero insistebat petitæ pecuniarum summæ.

§. LVII.

Sententia contra Erasmum pro Eppendorffio lata.

Jam tertia dies effluxerat, qua fervide ultro citroque disceptabatur, tandem